

Als docent 2

Als docent 2

Mike Louwman

Tekst: Mike Louwman
Coverontwerp: Fanaar Rashid
ISBN: 9789402180404
© Mike Louwman

Inhoud

Dankwoord	7
Brief uit Duitsland	10
Magister	14
Invallen	17
Eindexamens nakijken	19
Afgelopen schooljaar/schooljaar afgelopen	21
Eigen lokaal	24
Loslaten	26
Sportieve revanche	28
Device	31
Uit eten	33
Nee	35
Examentraining	38
Op de fiets naar school	41
Docent van het jaar	43
Wonen en werken	45
Gevorderde beginner	47
Eerste indruk	50
Cijfers	53
Wie is met wie?	55
Personeelskamer	57
Lezen in de vakantie	60
Eerste schoolweek	62
Communiceren via de toets	64
Alles mag	67
Ank	69

Oud-leerlingen - 72
Overprikkeld - 75
Woordrapport - 78
Sinterklaas - 80
Talentweek (I) - 82
Talentweek (II) - 85
Roddelen - 88
Jouw les - 91
WOW - 94
Reis - 96
Zorgen (I) - 99
Zorgen (II) - 102
Willen - 104
Einde - 107

Dankwoord

Lesgeven draait niet om mij. Daar ben ik van overtuigd. Niet voor maar in de klas gebeurt het, áls het gebeurt. Hoe het te laten gebeuren, daar draait het om. Dat is zo eenvoudig nog niet. Soms weiger ik om het uit handen te geven. Dan blijft het bij mij, voor de klas, op het bord of in het boek. Als ik het wel durf, gaat het ook wel eens mis. Dan verdwijnt het. Het vliegt het raam uit, samen met de gedachtes van de leerlingen en soms ook die van mij.

De afgelopen twee jaar staan voor mij in het teken van de keren dat het wel lukte, dat we het voor elkaar kregen om het beet te pakken. Op die momenten raakte ik als docent wat meer op de achtergrond en werd het nog leuker om te schrijven over wat ik zag gebeuren en meemaakte op school. Van Studentdocent (later Onderwijshelden) kreeg ik de kans om deze ontwikkeling onder woorden te brengen in de vorm van een tweewekelijkse column op de site. Daar ben ik iedereen van Studentdocent erg dankbaar voor.

Ook ben ik dank verschuldigd aan hetkind.org, het online platform van stichting Nivoz.¹ Hetkind.org publiceerde vier stukjes uit deze bundel en bood mij de mogelijkheid om te blijven schrijven, een nieuw hoofdstuk waar ik onbevangen en met veel plezier aan begonnen ben.

¹ Nederlands Instituut voor Onderwijs en Opvoedingszaken.

Ik wil Karlijn bedanken voor het kritisch meelesen en Fanaar voor het maken van de prachtige kaft. Mijn collega's dank ik voor hun steun en adviezen, hun enthousiasme en ideeën. Op de achtergrond speelt een aantal andere docenten een rol. Ze worden opgeroepen als ik iets herken, als er iets gebeurt wat vijftien, twintig jaar geleden ook gebeurde of wat mij er in ieder geval aan doet denken. Dan is daar ineens (kleuter)juf Ineke, met haar hand onder mijn kin en haar kraakheldere stem. Duidelijk zijn, leerde ik van haar. Van juf Yvonne leerde ik rekening te houden met anderen. Zij was mijn juf toen ik voor het eerst uitsprak meester te willen worden en dat is geen toeval. Juf Angela zorgde voor pit en humor, juf Marian voor vertrouwen en meester Paul voor theater. Als ik met een groep leerlingen door school loop, moet ik denken aan hoe meester Paul dat deed: op zijn tenen, in slow motion en zonder geluid te maken. Wij hadden geen idee waar dat goed voor was, maar deden hem trouw na.

Op de middelbare school maakte meneer Pijpers me enthousiast voor de vakken Nederlands en drama. Meneer van Trier was de beste mentor want de beste raadgever, mevrouw Koole legde het leukst uit, meneer Kariouh was het grappigst en meneer De Rouw het aardigst. Later, in de bovenbouw, leerde ik mijn docenten beter kennen. Frits de Coninck woonde in Breda en ging regelmatig naar de schouwburg, waar ik na mijn middelbareschooltijd ging werken – ook geen toeval. Frits was mijn grote voorbeeld. Hij maakte een klas, onze klas, medeverantwoordelijk voor het verloop van de lessen. Hij nam ons serieus en vertrouwde ons. Hij wilde er samen iets moois van maken en wij wilden dat ook.

Ik denk aan Frits de Coninck als de klas en ik het samen doen, of juist wanneer dat niet lukt. Hoe kreeg hij het voor elkaar? En hoe kreeg Anjo Scheepers het voor elkaar ons zo goed te

kennen, tot onze verjaardagen en verkeringen aan toe? Hoe zorgde meneer Hasper ervoor dat ik zo mijn best deed en hoe lukte het Erik Mulder om mijn onzekerheid weg te nemen, over wiskunde en soms zelfs over alles daaromheen?

Het zijn vragen waar ik me dagelijks mee bezighoud. Doordat de antwoorden niet voor het oprapen liggen, vind ik lesgeven even ingewikkeld als fantastisch. En dan heb ik het nog niet gehad over alle ingewikkelde en fantastische leerlingen, over hun vertrouwen, openheid, eigenheid en humor en nog veel meer, maar het is tijd om te beginnen.

Als Docent 2 begint in april 2016 en eindigt vandaag, op 20 augustus 2018. Ik wens iedereen die het leest veel plezier.

Mike

Brief uit Duitsland

Lieve pap en mam,

Gaat het goed? Met mij wel. We hebben vandaag een waterrally gedaan. Kennen jullie dat? Dat is met water want water is het thema, ik weet ook niet echt waarom. We kregen een puzzel en een envelop met opdrachten. Ik zat in het groepje met mijn Duitser en mijn Hongaar en met een paar andere leerlingen. De Duitse leerlingen liepen meteen naar de stad want zij wisten waar we moesten zijn. Augsburg is best een grote stad maar ook weer niet Amsterdam ofzo. Wel groter dan Wageningen. Ze hebben hier een tram.

De eerste dag was best oké, de reis was wel lang. We stapten in Arnhem op de trein. Ik kende alleen een paar klasgenoten, de rest hooguit van kwt.² Toch was het meteen al gezellig. We gingen liedjes zingen en kaarten en sommige leerlingen gingen zelfs lezen. De docenten die mee zijn geven muziek en Nederlands dus die zullen wel trots zijn geweest, haha. Onderweg naar Augsburg moesten we vijf keer overstappen. Volgens mij vonden de docenten dat wel spannend. Toch ging alles goed. Er is niemand kwijtgeraakt ofzo. De groep is echt leuk. We hebben zelfs geweerwolfd. Ik was een weerwolf maar niemand had het door.

² kwt: keuzewerktijd; een lesuur waarin leerlingen zelf bepalen aan welk(e) vak(ken) ze werken.

Toen waren we in Augsburg. We kwamen aan op het station en daar werden we opgehaald door de leerlingen uit Duitsland en hun ouders. Dat was wel gek; ineens was iedereen weg. Op de weg naar huis werd er niet veel gezegd, heel awkward. Gelukkig vroeg de vader af en toe waar we vandaan kwamen en hoe de reis was geweest was. De vader spreekt een beetje Engels, de rest van de familie eigenlijk niet. Ook de leerling uit Hongarije spreekt niet echt Engels. Het valt dus wel mee met mijn Engels, haha. Gelukkig doen ze allemaal wel heel erg hun best, zeker de familie. Ze waren heel lief toen ik verdrietig was de eerste avond. Het was gewoon snel gegaan en iedereen was ineens zo ver weg. Toen hadden de ouders me getroost enzo en ik mocht kiezen welke film we gingen kijken. Dat hielp wel. We gingen Twilight kijken, niet nagesynchro nog iets maar in het Engels, met Duitse ondertiteling.

De tweede dag, maandag, gingen we naar school. Het lijkt echt al lang geleden, ik moet even denken wat we toen ook alweer gingen doen. Oh ja, een rondleiding door de school, maar die was een beetje kort. Wel leuk om de school te zien, het is net een basisschool, heel anders dan bij ons, veel kleiner vooral. En ze moeten hun schoenen uitdoen! Dat zou ik echt niet willen hoor, dat zou alleen maar gaan stinken, haha. En ze eten er warm, tussen de middag. Er zijn een paar mensen met kokskleren aan die het eten maken en steeds aanvullen. We hebben al pasta op en rijst en loempia's. Ik vond niet alles lekker maar het meeste op zich wel. Ik heb in ieder geval alles geprobeerd. Goed hè! Maandag hebben we ook de stad gezien. We hadden een tour of zoiets door de stad, met een vrouw die allemaal dingen vertelde over de geschiedenis enzo. Sommige dingen waren wel interessant zoals de plek waar vroeger een enorme vismarkt was, maar veel dingen ook niet en ik kon het ook niet altijd verstaan. De rest van de dag hadden we vrij. Toen heb ik nog even geshopt